

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI AR:
Egész évre: 4 fnt (8 kor.) Félévre: 2 fnt (4 kor.)
Negyedévre: 1 fnt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Post festa.

A gyászbaborult ország százezreinek könnye összefolyt virágzó fővárosunk talajára, hogy fájó, szent érzelmekkel borítsa azon kis helyet, melyben Kossuth Lajos alussza hosszú álmát, örökre.

A kik tanúi voltak azon valódi, szívből jövő bánatnak és gyásznak, melyben, különösen a fővárosban, százazrek borulva voltak, nem fog soha kétkedni azon, hogy a nemzet a legnagyobb fiának végső tiszteletére gyűlt össze.

A szomorú, gyászos napok, mint sötét fellegek, sokáig fognak a magyar nemzet emlékezetében s szívében megmaradni s késő unokáink is emlegetni fogják azt a nagy, általános gyászt és fájdalmat, melyben annyi hazafias léleknek bő rész jutott.

A nemzet valóban kimutatta azt, hogy száműzött, idegenben élő legnagyobb fiának elvesztését szívből fájlalja s oly számmal jelent meg a végső

tisztességnél, hogy ily nagy számu, gyászoló sokaságot csak az várható szomorú útjára, ki hazafias, munkás életével annyit adott a nemzetnek, mint Kossuth Lajos.

Örvendve tapasztaltuk s constatjuk azt a tényt, hogy bár minden hivatalos elem, állami hivatal, katonaság, felsőbb parancsra a temetéstől távol maradt, mégis ez a maga nagy-szerűségében oly részvétellel és népeséggel ment végbe, hogy századok mulnak el, még a nemzet közös fájdalma oly inpozáns mértékben jelentkezik, mint ez nagy fiának temetésén ez alkalommal történt.

Az ország minden vidéke, a haza minden pontja képviselve volt itt, a fájdalom s lelkesülés összehozta a szíveket a gyászos ünnepen, hogy együtt sírjanak, együtt gyászolják nagy vesztességüket.

Városunk küldöttsége dicséretet érdemel önzetlen hazafiságaért, midőn

elzarándokolt oda, hol az egész nemzet siró fájdalma lenni szeretett volna; s bár küldöttségünk csak kis csepp volt a gyászoló emberáradat hullámzó tömegében, mégis jól esik azon öntudat, hogy tehetségünkhöz képest tettünk annyit, a mennyit a nagy halott nemcsak Somogy-Csurgó község közönségétől, hanem minden magyar ember hazaszeretettétől megérdemelt volna.

Most, hogy a gyászos napok már lezajlottak, nem akarunk senkinek szemrehányást tenni, mert a hazafias szív öntudatát vád úgy sem terheli, ha pedig az érdek s más egyéb körülmény nem hozhatta össze mindnyájunkat azon ravatalhoz, melynek szomorú lapján Kossuth apánk hült tetemei állottak, ez nem a hazafias nemzet akaratán mulott.

Nyugodjunk meg pótolhatatlan vesztességünkben s tápláljon azon remény, hogy drága halottunk emléke fennáll örökké.

Tárcza.

Galambszív.

Regényes korrajz Csurgó multjából.
(Folytatás.)

— No fiam! van-e kedved követségbe menni? — és ajka körül ravasz mosoly ült.
— Parancsolj velem apám.
— Ez az ember akít láttál, bölényt jelentett be. Tudod, olyan ökörféle állat, befelé görbülő rövid szarvaival levegőbe röpit egy lovast, térdeivel egy perc alatt megöli a legerősebb pástort, háta lejtős, majdnem pupos, szügyét meg hosszú sörény fűdi. Ilyen vad nyugaton nincs.

— Hogy én ezt eddig nem láttam!

— Igen mert erdeink hemzsegnek a sertésfalkáktól s marha esordáktól. Messze földön nincs ilyen gazdag baromtenyésztő hely, mint a csurgói manseria uradalma. A bölényesordák behuzódnak a bozotos helyekre, ahol senki nem jár. De hát mivel egy csapatban csak egy bika él, mikor a tinó felnő, vagy megvív a régi souverénnal, vagy világgá bujdosik. — Az ilyen aztán magányosan legelész és éjjel-nappal a bozotban rejtezik. No hát egy ilyen, országá-

ból kivert trónörököséről van szó. Pompás zsákmány, remek falat, sokkal jobb, mintha a vén lett volna trónvesztett!

— Mehetünk hát a vadászatra!

— Hohó! nem szarvas, dámyvad, farkas vagy épen medve ez a vad. Nem lehet ám azzal olyan könnyen elbánni! Össze kell fognunk a király embereivel s közös csatateret szerint bekeríteni a vadat. Ezért fogsz most elmenni Següsd várába, addig felkészülhetsz míg én a levelet megírom.

Úgy lőn. Victor átvette a pergamenre irt, viasszal lezárt levelet, melynek cziméről leolvasta, hogy kinek szól hát: Tekintetes és nagyságos osztopáni Chapán András urnak, Següsd vára királyi ispánjának — saját uri házában. Volt persze mindez megírva ékes latinsággal, amint hogy akkor dúkált. Csak a paraszt meg a pástzoreMBER beszélt egymással magyarul.

Csurgótól Següsdig elég egyenes és eléggé járt ut volt, hiszen ezen át jött mindenféle királyi rendelet, hirnök, futár a csurgói conventba. Az ut szélén jobbra-balra falkák, gulyák, pástzoremberek s karámok tarkállottak az utas szeméi előtt. A rövid, piroszegélyű szür és a szíjjas bocskor már akkor divat volt. Hiszen a népviselet századok alatt is alig vesz be valami újat!

Següsd vára magaslaton állott, könnyű

volt rátalálnia. Nem dugták úgy el mint a csurgói rendházat. A várfalakon kívül egy kis virágos kertecske volt, abban egy szépséges hajadon foglalkozott és énekelt melléje:

Szedem szép rózsáját
Kötöm bokrétságát,
A fejére fűzöm
Gyöngyös koszoruját.

Ebből persze Victor egy szót sem értett, de a lánynak is torkán akadt a szó, midőn a délezzeg fiu a kerítésen kívül megállott. Victor látta, hogy nemes kisasszonnyal van dolga, leugrott lováról s a lány előtt, ki a kertajtón kilépett, lovagi szokás szerint féltérdre ereszkedett s ruhája szegélyét megcsókolá.

Először provánszáli nyelven szólítja meg, de a leány csak fejét rázta. Akkor aztán német tudományát szedte elő s ilytormán szólla:

— Ich habe die Ehre lhro Gnaden meine Aufwartung zu machen.

A leány csak egyre nézett rá szép okos barna szemével.

Végre még egy kétségbeesett erőlködés. Viktor latinul szólalt meg s mire mondókáját végzé, a leány megfogta két kezével szoknyáját, egy pukedlit csinált s a várkapu-felé

Nyugodj békében nagy, édes apánk,
a nemzet szeretete téged szentté ava-
tott már, s ha szerető szemeid nem-
zeted fiaira az égből őrködnék, élni
fogsz örökké szívünkben és fobásza-
inkban.

M. J.

C s a r n o k.

Kossuth Lajos halálára.*)

A hármás béczektől le az Adriáig
Fájdalomkiáltás tölti be a léget!
A mit nem gondoltunk s nem hittünk sokáig
Ime mégis eljött...! Lesújtott a végzet!
Elrabolta, a kit legjobban szerettünk,
Kit imába foglalt mindennap a lelünk!

Kossuth Lajos nincs már...! Itt hagyott
[bennünket.

Kialudt a fényes, világító fákllya...
S összetört reménnyel... elvesztve hitünket
Bolygunk most már csak a néma éjszakába.
Árva lett a nemzet... olyan árvák lettünk
A szép derült ég is beborult felettünk!

Elvesztettünk mindent!... Hitünk összetépte!
Lefutott az égről hű vezércsillagunk!
Gyász borult a honra, gyász borult a nepre
Oly egészen árván s egyedül maradtunk,
Pedig tán e népnek nem is volt oly vetke,
Hogy ily fájdalmasan megbűnhődjön erte!

Meghalt Kossuth! Óh nem! Csak bucsút vett
[tőlünk!

Kifáradt nagy lelke nyugalmat keresett.
Nem halt meg! Itt van ő, itt van miközöttünk
Hogy megoltalmazza e szegény nemzetet!
Nem halt meg! Bár nincsen s nem lesz ve-
[lünk többé.

Nagy neve élni fog örökkön-örökké!!

*) Mult számunkból helyszűke miatt kiszorult
költeményt most közöljük. Szerk.

Pihenj hát csendes megdicsőült lélek!
Találj nyugodalmat! Legyen édes álmod!
Virraszt majd feletted hálája e népnek
S beragyogja majd az rideg sírvilágod!
— Álmodj ott lenn szépet, örök dicsőséget,
Álmodjad boldognak ezt az árva népet!

S onnét a magasból tekintsen ránk lelked
Áldott neved legyen a mi oltárképünk!
Segíts meg a jóra, a veszélytől ments meg,
Legyel e bús éltén biztató vezérünk!
Segíts meg! Ne hagyj el! Legyen velünk
[lelked,
Kossuth Lajos! Édes apánk... isten veled!!
— Jenő.

Furcsa kúra.

— Krónikás történet. —

Irta: SZÓLÁR ELEK.

A mult alkalommal leírt jegyzőmérést
követő napok egyikén Pók Benedek jegyző
uram hivatalos teendőinek elintézése végett
beutazott a járás székhelyére. Rövid ideig
szándékozván ott maradni, H. Sándor járási
székhelyi collegájának udvarára járatott be
az előfogatossal.

Mig Pók Benedek uram a városban
járt, Sándor bácsi kiment a fuvaroshoz és
beszédbe ereszkedett vele. Egyszer csak azt
a kérdést intézi a kocsisra:

„Tudod-e, hogy most kinék az udva-
rára álltal be?”

„Nem én, nagy jó uram!” felel a ker-
dezett.

„Na, majd én megmondom neked mind-
járt!” Azzal lakosztályába bement és egy
kis üveget megtöltött tejes vízzel, melybe
egy-két csepp alizarin tintát is vegyített.
Azután beintette magához a kocsist és így
szólt hozzá:

„Tudj meg, hogy én orvos vagyok, a
ti jegyzőtök azért szállt be hozzám, mert
igen nagy beteg.”

„Ugyan ugy-e?” — kockázta meg
a szót az előfogatos — „pedig cseppet sem
látszik meg rajta a betegség, inkább olyan
piros, kövér az arca, mint az élet!”

„Te csak hallgass! — mordul rá Sán-
dor bácsi — hat ökor vagy te az orvosi tu-
dományhoz, te ahhoz nem értesz! Jegyző ura-
toknak belső baja van, bél-katharusban szen-
ved. Hanem a bajt csak úgy lehet orvosolni
ha egészen váratlanul egy más ember alkal-
mazza az orvosságot. — Vállalkozol-e te
erre?”

„Mégkövetem tekintetes doktor ur, hát
ha használhatok, mért ne lennek segítségére
annak a jó embernek.” Válaszolt a fuvaros.

Erre Sándor bácsi elővette a tejes-ali-
zarinus vízzel megtöltött és ledugaszolt kis
üveget s így szólt az előfogatoshoz:

„Na, hát ide vigyázz! Majd ha hazafele
indultok, az uton te leszálz a kocsiról az-
zal a szóval, hogy megnézed nem jött-e ki
a hátulsó kerék mellől a kerékszeg. Mik-
or aztán ott leszesz a jegyző urad háta
mögött, kikapod a dugót az üvegből, jegyző
uradat hirtelen kupába vágod és az orvos-
ságos üveget az orra alá tartod. Ha megte-
szed, olyan egészséges ember lesz belöle,
mint a milyen volt. — Megértted?”

„Megérteni iszen megértettem tekinte-
tes doktor ur, de már hogy én az én jó
jegyző urunkat kupába teremtem! Olyan
nincs! Azt nem tehetem.” — válaszol a fu-
varos.

„Jól van ösém! Ha te nem akarsz jót
a ti jegyzőtöknek, hát akkor ne tedd meg
amit mondtam; de bizonyos lehets benne
hogy mához egy hónapra új jegyzőválasztás
lesz nálatok, mert a mostani egy hét alatt
eltemetitek!” Így szólt Sándor bácsi és a
kocsis kiment.

Kis vártatra ment ám vissza a fuva-
ros, hogy a doktor urtól elkérje az orvossá-
got, mert hát inkább fájjon egy kiesit an-
nak a jó embernek, minthogy ilyen fiatalon
ide hagyja azt az árnyekvilágot.

Pók Benedek uram dolgait vége ven,
azonnal kocsira ült és haza felé tartott.

Úgy fele uton megállt a kocsival az
előfogatos és nagyokat sóhajva leszállott,
hogy megnézzé nem tágult-e meg a kerék-
szeg. Midőn pedig a fuvaros a kocsis háta
mögé került, kirántotta a kis üvegből a du-
gót s míg bal kézzel az üveget Pók Bene-
dek uram orra felé tartotta, azalatt jobb
kézzel úgy teremtette őt kupában, hogy
testvérek közt is megért volna hármat. Mi
alatt egész áhitattal zengé a fuvaros: „Ked-
ves egészségére válllek tekintetes jegyző
urnak!”

Első meglepetésből felocsudva, oly erő-
vel csapott tenyerével a kocsis fele, hogy
ha az fejét hirtelen el nem kapja, legalább
is egy hónapig nyögött volna a visszazol-
gálni kívánt kurától.

A kocsis aztán kérére fogta a dolgot:
„Tekintetes jegyző ur ne tessék haragudni,
de az a doktor ur, a kinél megszálltunk, az
rendelte ezt az orvosságot, adja Isten, hogy
használjon a bélkataszterja ellen!”

Úgy tudom, hogy Pók Benedek uram
és Sándor bácsi között e miatt a sor miatt
majd nem egy egész hétig tartó harag állt
fenn.

mutatott, csengő hangon, kifogástalan latin-
sággal szólván:

— Gaudeo! Dignetur intrare!

Az ifju vitéz Chepán Honával találko-
zott, akit keresett, annak a leányával.

IV.

A rengeteget felverte a kürt és pász-
tortülök hangja. A vadászok gyülekeztek.
Harmatos szeptemberi reggel volt, a csurgói
konvent udvarán máglya tüze mellett mele-
gedett a szolganépség. A lovasok előre in-
dultak s szép csendesen elhelyezkedtek a ki-
jelölt három ponton. A csurgói praefectus a
mai Perdóczytól délre foglalt állást, közel a
Dráva partjához (akkor még a víz folyása
főlebb éjszakra volt.) A següsi várispán Sar-
kad tövében foglalt állást. A vadászmeister,
a Szivem-barát a mai Lankócz táján helyez-
kedett el. Mindegyiknek volt 12—14 embere.
Viktor apja csapatjában állott. E háromszö-
gön belül kört képezve nyomultak előre a
vadászlegények. Az összes falka, gulya el volt
terelve a vadászterületről messze föl a szent-
királyi kápolnáig és a szentai marhaállásokig,
nehogy az elvadult bölény a csordában kárt
tegyen, vagy elvadítsa a gulyabeli marhát.
Ahol ma a Hidegkutnak nevezett forrás van,
azon a lejtőn, mely által a dombvidék hírt-

len ereszkedik alá a széles Drávavölgyre, az
erdőszelezen gyülekezett egy mozgó tábor.
Nemes asszonyok és leányok bivalybőrrel be-
vont szekereken; ott várakoztak a peczerek,
szakácsok, favágók, szolgák, várva az időt,
míg a munka rájuk kerül. Jobbágyok hoz-
ták ki szekereken a sátorfákat, levágott mar-
hát, juhot, disznót, szárnyas jószágot, kenye-
ret, kalácsot és bort. A templariuskok öregei
köztük voltak, a fiatalja a lovas vadászok
közt. Egyszerre megszólal egy pásztortülök.
Ez a perdóczy csapatnak szól. A bölény a
Dráva felé akar elillani. A csapat széles csa-
tárlánczot képez. A vad meghúzza magát
egy nádasban. A vadászlegények hosszú
egyenes vonalban rözsét hordanak össze,
meggyújtják a déli szél a bölény felé sürü
nehéz füstöt kerget. Egyszerre gyorsan meg-
szólal két felől is a tülök s a lankóczyi és
sarkadi lovascapat is előrenyomul, a perdó-
czyval teljes kört formálva. Csak négy tanult
lovaslegény áll a körön kívül, lesni a netán
kitörő bölényre.

A vad a füst szagára fölemeli fejét,
mély bögést hallat s éjszakra rohan. A kö-
rön belül levő szolganép már ekkor az égő
rözse déli oldalán vonta meg magát. A bö-
lény egy percze megáll, ekkor már a lova-
sok által képezett kör annyira összeszorul,
hogy hajtódárdák repülnek a vadra. Ez egyet-

egyét rázkódik, azután rohan Lankócz felé,
de amint a lovasokhoz ér, bámulva megáll.
Ebben a perczen rárohan a vadmeister s
lándsájával oldalba döfi. A bölény felbődül s
neki ront merész támadójának, de ez meg-
ugrik s egy csatlós lándsája éri a vadat. Mig
ezt üldözi, odakerül Chepán elé, akinek ha-
talmos döfése alatt az állat megrendül. De
csak egy percze. Annál dühösebben ront
neki a praefectornak, aki lándsájával lapocz-
kacsontját éri. A fegyver benntörök s a dü-
hös állat felhasítja a praefector lovát. A ló
egyét előre szökik aztán lerogy.

Általános rémület az arcokon. Még a
távolri néző-közönség sorait is mély aggota-
lom szállja meg. Bizonyosra veszik, hogy most
valaki el van veszve. De ki? azt nem lát-
hatják a messzeségben. E perczen 10 lovas
is ront egyszerre a bölénynek, mely hátsó
lábaira áll, hogy teste sulyával agyonnyomja
a lovat és lovasát. De ebben a perczen er
oda Viktor s hatalmas döfessel az állat sze-
mém keresztül a velőig taszítja dardáját, ez-
zel az állat esését is oldalt tereli, s a bősziült
vad egy hang nélkül kiadja páráját.

Mindenfelől vig kürtszó hallatszott, a
praefectornak egy kis lábuzódáson kívül
más baja nem esett.

Mindenki Viktort dicsérte, ki ma nem-
csak ritka vadat ölt, de apját is megmentette.

S midőn Pók Benedek uram megbocsájtott Sándor bátyánknak, kijelentette, hogy jövőre, ha csak két pereze megy be a városba, még is a vendéglőbe száll, mert nagyon könnyen megtörténhetnek hogy Sándor bácsi tanácsára őt saját fuvarosa agyon találja útni — esupa szeretetből.

Előfizetési felhívás!

A „Csurgó és Vidéke“ azon t előfizetőit, kik negyedévre fizettek elő, figyelmeztetjük, hogy április hó 1-ével az lejárt, kérjük tehát, hogy előfizetéseiket az új negyedévre megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében akadályozva ne legyen.

Együttal felkérjük t. hátralékosainkat, hogy hátralékaikat megküldeni sziveskedjenek.

A „Csurgó és Vidéke“ előfizetési ára:

Egész évre	8 korona
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Tisztelettel:
a kiadóhivatal.

H i r e k.

— **Kossuth Lajos** temetésén a város és az ipartestület képviselői zászló alatt vettek részt. A küldöttség egy része már a holttestnek a muzeum épületébe történt átszállításánál is jelen volt. A csurgói, n.-hajóni és tabi küldöttségek, Somogyvármegye 25-ös küldöttségével egyesülve, róttá le a nagy halott iránt kegyeletét.

— **Esküvő.** Kacsokovich Lajos csurgói főszolgabíró e hó 12-én tartja esküvőjét Kaposvárott. Tallián Gyula Somogyvármegye főispánja bájos leánya, Tallián Ilonával. Sokszoros boldogságot kívánunk az új frigyhez.

— **A keszthelyi apátplébános** Dunst Kossuth családért requiemet tartott. A hazafias érzelmű apát egyedül áll eddig a r. k.

elerusban, a ki Kossuth család üdvéért gyász-isteni tiszteletet tartott.

— **A berzenzei izr. hitközség** Kossuth Lajosért e hó 3-án igen szép gyász-isteni tiszteletet tartott, melyen a község minden felekezete képviselve volt. — Nagy visszatetszést szült, hogy Kavulák János cz. kanonok a r. kath. orgonistát, a ki megígerte, hogy az isteni tiszteleten a zsidó imaház harmoniumán játszani fog, a közreműködéstől eltiltotta.

— **A csurgói róm. kath. templom renoválása.** A csurgói r. kath. templom, melynek tornya még a rómaiak korszakában épült, templomrésze pedig szintén igen régi keletű s hajdan a templárius lovagrend tulajdonát kepezte, igen elhanyagolt állapotban van. Ezen körülmény arra indította Szijjártó Károly plébánost, hogy társadalmi uton a templom belsejét renováltassa. Az ügybuzgó plébános már megkezdte a gyűjtést s remélhető, hogy egy pár hó alatt a különben styl szerű szép templom belseje teljesen átalakítva el fog készülni. A templom és torony külső munkálatainak teljesítésére a patronus jóakarátára vár. Megemlítjük, hogy Szijjártó plébános a templom részére egy 12 változatu orgonát is szándékozik beszerezni. A belső átalakítási költségek körül-belül 2000 frtra van tervezve. Az orgonára 1200 frt van előirányozva.

— **Tűz Berzenzen.** April 5-én este 8 óra körül Berzenzen tűz ütött ki, mely alkalommal daczára a tűzoltóság lelkiismeretes és gyors működésének 2 ház elégett. A tüzet 2 órai oltás után sikerült localizálni.

— **Ritka égi tűnemény.** April 5. és 6. délelőtt 11 körül, a teljes feyben pompázó nap előtt mintegy 3 öl láttávolban, keletről nyugotra terjedő ivben, 20 öl hosszúság és mintegy fél méter szelességben gyönyörű szivárványszerű képlet húzódott végig. A szivárványtól eszakra mintegy 10 öl láttávolban egy az előbbihez hasonló, de halványabb színű szivárvány képződött. A ritka tűnemény fél órán át volt látható.

— **A csurgói iparhatóság** választmányi tagjai rendes évnegyedes gyűlésüket f. hó 4-én tartották meg; a gyűlés tárgya a szokásos iparügyi referálások tudomásul vétele volt, fontosabb panasz, vagy esemény a testület kebelében elő nem fordult; ez alkalommal az elnöklő Kacsokovich Gusztáv szolgabíró ur bucsut mondott a megjelent iparhatósági tagoknak, ki a legközelebbi napokban városunkból új állására távozik.

— **Áthelyezés.** Mint sajnálattal értesülünk, Tomka Géza r. kath. segédlelkész Zákányba, helyére pedig Plachner László vidi s. lelkész, városunk szülötte lett áthelyezve.

Az egész társaság sürgött, forgott. — Sátrakat vertek. A favágók és peczerek is munkához láttak s pár pereze alatt 6 lobogó máglya tűzénél nyársan sült az ökör, disznó, birka s a nap áldozata, a bölény.

Estig tartott a lakzi, este a máglya fénye mellett Viktor és Ilona a dízsátor melől nézték a vidám jobbagylányokat, amint körbe-fogózva énekeltek:

Járom-járom az új várnak az ajját,
Járom harmad magányát.

Este pedig, mikor már minden hazatért így szól vala Viktor az ő apjához:

— Nem teszem én le a nőtlenségi fogadalmat, ha addig élek is!

V.

Praeceptor Lemouton Róbert másnap reggelig egy szót sem szólott fiához. Csak akkor kezdte ilyképen a beszédet:

— Hát nem bánom. (Hogy örült neki, azt nem árulta el.) Helyet is találtam számodra.

— Hol? — kérdé ijedten az ifju, aki attól félt, hogy apja eldugja innét 100 mért-földnyire.

— A várjobbagyok hadnagya meghalt.

Ha kedved van, lehetsz a convent szolgálataiban hadnagy.

— Az biz jó lesz!

— Jó ám! Legelőször is bajuszt növelsz, hogy magyaros legyen a formád. Kapsz szép kucsmát egy szál sastollal (több nem dukál). A pánczélinget megtarthatod, kapsz szép szijias boeskort, rája aczélsarkantyut. Az ezüst-sarkantyudat a sutba dobhatod. (Az öreg minden áron bánatos akart lenni.)

— Milyen jó lesz az édes apám! És ugy is lett. Victor szépen alakot változtatott és lótot futott egész nap a dolga után. Ma halászkokat kellett lehajtani robotba a halastóhoz, a Pípiske-barátnak a listát praesentálni s este confrontálni*, holnap a rendházzal szemben álló dombon kellett szöllöt ültettetni (IV. Béla alatt kezdték meg nálunk a szöllőültetést) s a drága pénzen fizetett olasz és burgundi munkások mellé megint robotba kellett rendelni a várjobbagyokat. (Mindig robot és nem harczi!)

(Folyt. köv.)

Bárány Gyula

*) Bemutatni és egybe hasonlítani.

— **A dunántúli dalosszövetség,** melyet a győri és soproni dalegyletek kezdeményezése folytán a dunántúli dalkörök a mult évben alakítottak meg, f. évi július hó 1-ső napján Szombathelyen fogja az első dal-ünnepélyt rendezni. Az ünnepélyre már kibocsájtattak a meghívók, Kivánatos volna, hogy az ünnepélyen városunk dalköre is részt vegyen.

— **A „Somogyi Ujság“ szerkesztésétől** Noszlopy Tivadar megvált, a lap Magyar János új szerkesztő vezetése alatt tovább is megjelen.

— **Filoxera pusztítása** szemmel láthatóan nagyobb és nagyobb területen észlelhető. Szőlősgazdáink megkezdették a tavaszi szőlővágást, azonban már az idén igen kis területen fognak szüretelni, mert a mint a filoxera által kiszípolozott vesszők nedvtelensége mutatja, a tőkék legnagyobb részét ki kell irtani.

— **Nagy-kanizsai hírek.** Aprilis 7-én a casinó termeiben Ollopp Imre többek közreműködése mellett humoristikus dal- és zene-estélyt rendezett. — Rakodczay szintársulata április hó 10-én Nagy-Kanizsán megkezdte működését. — A nagy-kanizsai sörgyár első termékét, mely „Szent-István sör“ cím alatt fog forgalomba hozatni, május 1. ütik csapra a sörgyár új parkjában.

— **Uj lap.** „Ébredés“ cím alatt Kalivoda Ferencz szerkesztése alatt, Budapesten a magyar kereskedő világ érdekeit képviselő hetilap jelent meg. — Amint az első szám mutatja, a lap nagy hiányt fog pótolni a kereskedő világ körében.

— **Vetéseink állása,** a kedvezőtlen száraz, csapadék nélküli időjárás daczára oly szépek főleg az őszi vetések oly dúsak, hogy a legszebb reményt nyújtanak egy bő aratásra.

— **Fiatal tolvaj.** Emilitettük hogy Izsák Dezső s. jegyzőt a b.-pesti államrendőrség el fogta, a fiatal tolvajt, a ki többeket károsított meg, most a kaposvári kir. törvényszék fogházába szállították, s a vizsgálóbíró most gyűjti össze ellene a büntető adatokat. Ez ügyben a csurgói bíróság is több károsultat halgatott ki.

— **„Magyarország“** teljesen független politikai napilap. Nincs lekötve senkivel szemben, nem áll sem egyeseknek, sem osztályoknak, sem érdekköröknek szolgálatában. A „Magyarország“ önzetlenül csupán egy czélt szolgál: az ország függetlenségének és önállóságának ügyét. Ez lebeg folyton szembe előtt és ennek elérésére törekszik. A „Magyarország“ mindig és mindenki-vel szemben tárgyilagos és elfogulatlan. Egy mértéket ismer: az igazság mértékét, a melytől soha semmi körülmények közt el nem tér. A „Magyarország szerkesztőségének és kiadóhivatalának megfeszített munkája folytán az összes országos és külföldi eseményeket legelőször hozza az olvasóközönség tudomására. A „Magyarország“-ot reggel már az ország távolosó részeiben is olvasni lehet. Hozza az az napi országgyűlést teljesen kimerítő szövegben, az az napi összes eseményeket ugy a fővárosból, mint a vidékről és a külföldről. Hozza a bel- és külföldi teljes tőzsdei jegyzéket és árfolyamokat. Napenként közöl tárczát, regényt és más érdekes közleményeket. A ki a „Magyarország“-ot olvassa az az üzleti társadalmi és politikai eseményekről sok helyen egy egész nappal előbb értesül, mint más lapokból. A „Magyarország“ már is 30.000 példányban forog az olvasóközönség kezében s így rövid idő alatt elérte a támogatásnak azt a mértékét, a melylyel magyar lap eddig még nem dicsékedhetett. A közönség ezen támogatását a szerkesztőség a lapnak folytonos fejlesztésére és tökéletesítésére fordítja. A „Magyarország“ előfizetési ára: április hóra 1 frt 20 kr. (április—június) negyed évre 3 frt 50 kr., április—december hónapokra 10 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek postautalványon a kiadóhivatalba Budapest, Rostély-utca 2 küldendők. „Magyarország“ kiadóhivatala. — Ajánljuk olvasó közönségünk figyelmébe a páratlan politikai lapot, melynek a többi lapok feletti előnye abban is nyilvánul, hogy már reggel jelenik meg, s így a napi lapok esti kiadásait is pótolja.

VEGYESEK.

Szabadalmat nyert újabb magyar találmányok.
(XLVIII.)

1459. *Páris Rikárd* Nagyszebenben, napernyőt helyettesítő, fővegre erősíthető le-
gyező; decz. 28.
1460. *Répássy Gyula* Hajdu-Nánáson,
vetőgép; decz. 28.
1461. *Pemberger Gyula* Salamonban,
cukorrépa-fejzógép; decz. 6.
1462. *Gelsei Gutmann Vilmos N.-Kanizsa*,
eljárás a fának megítatására (fa telítésére);
decz. 23.
1463. *Rozsly Géza* Nagyváradon, eke
vasesőből készült gerendélyvel; decz. 6.
1464. *Rényi Béla dr. és Simon Aurél*
Budapest, eljárás és készülék steril szoda-
viznek előállítására; decz. 6.
1465. *Zakár József* Pusztá-Poóban,
arankairtó eszköz; decz. 28.
1466. *Werner Adolf* Budapesten, ujtás
a szódavíz készülékeken; decz. 6.
1467. *Fodor Mihály* czég utódai Buda-
pesten, javítás tekercs-ruganyos alátámasz-
tókön, autorokhoz; decz. 6.
1468. *Müllner Mihály Rezső, Molnár*
Lajos és Svoboda Károly Budapesten, elek-
tromos ébresztő szerkezet szállók számára;
decz. 2.
1469. *Wisz Lajos* Győrött, abrone-
mérték tűzfának szállítására és elárusita-
sára; decz. 6.
1470. *Müller Pál* Budapesten, savtar-
talmu gőznek közömbösítése; decz. 28.
1471. *Visnovsky Sándor* Budapesten,
eljárás vizalatti alagutnak építésére, fogvasz-
tással, a gereblyecsőrendszernek alkalmazá-
sával; decz. 6.
1472. *Schwarzemberg Karoly* Budapest,
önműködően záródó ruhaakasztó; jan. 18.
1473. *Nische József és Detsinyi Ferenc*
Budapesten, reflektorokkal kombinált izzó-
lámpa; febr. 1.
1474. *Szaliter Nánán* Huszton, kettős
kefe; febr. 1.

1475. *Babócsay Ignác* Kaposváron, uji-
tások kaszákon és azok élesítő szerszámain;
febr. 1.
1476. *Oblatt Mór* Budapesten, javi-
tás szobakályhákön; febr. 1.
1477. *Lang Lajos* Győrött, hengerelt
lemezek merevítő bordákkal; febr. 1.
1478. *Székely György* Lutillában, fűrészl-
lap, gyalu-fogakkal a hátgerinczen; nov. 13.
1479. *Gál Ferenc* Siklóson, tojás- és
tejszin-habverő; nov. 13.
1480. *Blaschek Frigyes* Budapesten, tejes
kanna; nov. 13.

Vonatok forgalma.

I. S.-Szobba—Kaposvár—Budapest felé.

Csurgó:			
é. v.	gy.	gytv.	szv.
7:31	7:59	4:30	11:12
ind. " 7:33	" 8:00	" 4:33	" 11:13
S.-Szobba:			
é. v.	gy.	gytv.	szv.
8:12	8:21	5:21	11:46
nd. " 8:28	" 8:22	" 5:36	" 11:48
Kaposvár:			
é. v.	gy.	gytv.	szv.
10:11	9:11	7:55	1:16
ind. " 10:46	" 9:14	" 8:03	" 1:23
Budapest:			
é. v.	gy.	gytv.	szv.
7:20	1:40	6:25	8:00

Csatlakozó vonatok Szobban: Bares felé ind. d. e. 10:42 p. és este 6 óraker. Balaton-Szt.-György felé ind. regg. 8:40 p. és este 6 óraker.

II. Zákány—Fiume felé.

Csurgó:			
é. v.	gy.	gytv.	szv.
5:29	11:29	6:14	8:00
ind. " 5:30	" 11:32	" 6:15	" 8:01
Zákány:			
é. v.	gy.	gytv.	szv.
5:50	12:05	6:43	8:16
ind. " 6:17	"	"	" 8:21
Fiume:			
é. v.	gy.	gytv.	szv.
6:40		6:15	

Csatlakozó vonatok Zákányban: Kani sa felé ind. d. n. 12:39 p. és este 10:45 p.-kor. — Bares felé ind. regg. 5:58 p. és d. n. 3:21 p.-kor. Az este 6 órától reggeli 6 óráig levő időköz aláhúzással van megjelölve.

Hirdetések:

4450. sz. 1893.

Arverési hirdetményi kivonat

A csurgói kir. járásbírósa mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Nagy
Sándorné és társai csurgói lakos végrehaj-
tatóknak Fekete Ferenc és neje Lipics Erzsé-
bet psztkirályi lakos végrehajtást szenvedő el-
leni 246 frt tőke s jár. iránti végrehajtási
ügyében a kaposvári kir. törvényszék, a csur-
gói kir. bíróság területén levő Porrog és
P.-Sz.-Király községben fekvő a psztkirályi
154. sz. szjkyben A + 1. mdsz. ingatlanra 106
frt; — a porrogi 474. szjkyben A + 1
mdsz. ingatlanra 67 frt; — a porrogi 173.
szjkyben A + 2. mdsz. alatt foglalt ingatl-
lanra 316 frtban megállapított kikiáltási ár-
ban az árverést elrendelte és hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok az

**1894. évi június hó 9-ik napján
d. e. 10 óraker**

P.-Sz.-Király, délután 2 óraker porrog
községében dr. Nagy Sándor ügyvéd
vagy helyettese közbejöttével megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási
áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlan becsárának 10 0/0-át vagyis 10
frt 60 krt, 6 frt 70 krt, és 31 frt 60 krt
közpenzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz.
42 §-ban jelzett arfolyammal számított
és az 1881. évi November hó 1-en 3333.
sz. a. kelt ig. min. rendelet 8. §-ban
kijelölt ovadekképes értékpapirban a kikül-
dött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.
cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a
bírósnál előleges elhelyezéséről kiállított
szabályszerű elismerést átszolgáltatni.

Kelt Csurgón, 1894. évi február hó 11-
ik napján a kir. járásbírósa, mint tkvhatóság.

CSICS ALBERT,
kir. aljárásbíró.

45 1—1

Kiadó laptulajdonos: **Vá g ó Gyula.**

33 Összes gazdasági gépek 5—10
első rangu minőségben.

saját HAZAI gyártmány.

Kedvező feltételek!

gőzeséplögepek

Legjuttányosabb árak!

GAZDASÁGI GÉPGYÁR, BUDAPEST.

ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZÉNY-TÁRSULAT
Gyártelep: **KÜLSŐ VÁCZI-UT 7.**

H i r d e t é s e k

felvételnek

a „Csurgó és Vidéke”

kiadóhivatalában.